

Op weg langs alle Vlaamse bisdommen, houdt het parochieblad deze week halt in Brugge

# Teen in koud water

## Kerk zet aarzelend stappen naar interactieve communicatie op internet

- Kerk praat met bazen Facebook en Twitter
- Dé waarheid tegen 'ieder zijn waarheid'
- Kerk kan niet achterblijven, maar wat kost het?

### Lieve WOUTERS

Had de paus de kwakkel met de lefebvristische bisschop Williamson kunnen voorkomen, indien hij wat vaker surfte op het internet? Dan had hij misschien het filmpje gezien waarin de man op de Zweedse televisie de holocaust ontkende. Voor de paus was dit alvast een reden om met de commissie van Europese bisschoppen voor de media een congres te organiseren over het gebruik van internet. Dat vond plaats van 12 tot 15 november in het Vaticaan.

De aanleiding lijkt voorbij te gaan aan de al even noodzakelijke verbetering van de interne communicatie in het Vaticaan. Maar dit terzijde, moet het mediacongres best interessant zijn geweest. Dat bevestigt ook Hans Geybels, die er de Belgische bisschoppelijke commissie voor de media vertegenwoordigde. „De eerste dag dachten we na over hoe de Kerk aan evangelisatie kan doen via het internet. De Franse bisschop Di Falco Léandri hield een opgemerkte uiteenzetting waarin hij zei dat 'als het internet de samenleving verandert, het ook de Kerk moet veranderen, wil ze aansluiting vinden bij de webgeneratie van vandaag'. De bisschop vond dat we ons de taal van het internet moeten eigen maken, net zoals missionarissen vroeger de taal en cultuur leerden van het land waarheen ze vertrokken.”

Mgr. Di Falco sprak in dit kader van een copernicaanse revolutie. „Al zijn de woordenschat en grammatica voortdurend in beweging en lijken ze soms oppervlakkig, toch moet de Kerk leren haar geloof ook in deze taal te uiten.” Met de eerste generatie internettoepassingen (Web 1.0 genoemd) is de Kerk eigenlijk al goed weg. Het Vaticaan had al vroeg een eigen website. Maar op



Misschien weet de paus het zelf niet, maar het Vaticaan post geregeld filmpjes op YouTube. © Marleen Suetens

de tweede generatie toepassingen (Web 2.0), die interactie met de gebruiker veronderstelt, loopt ze hopeloos achter.

De tweede dag van het congres was aan die toepassingen gewijd. Bedrijfsleiders van marktsuccessen als Facebook, Twitter en Wikipedia gaven de verzamelde bisschoppen uitleg over hun producten van massacommunicatie. „Hier werd pas duidelijk dat het internet een wereld op zich is”, zegt Hans Geybels. „Het daagde dan ook dat de Kerk hier niet de grote afwezige kan blijven. Waarom maken parochies geen profiel aan op Facebook? Waarom laten we het samenstellen van de encyclopedie op Wikipedia over aan anderen, terwijl we er ook zelf een stempel op kunnen drukken?”

Alvast enkele ideeën die weinig of niets kosten en waarmee

we zo aan de slag kunnen. Bij ons zag IJD, niet toevallig dus de jongerenpastoraal, al gauw de kansen in van deze nieuwe vormen van communicatie. Activiteiten worden stevast aangekondigd op Facebook, ervaringen en foto's uitgewisseld onder Facebookvrienden. Dat creëert verbondenheid en enthousiasme.

Rondvraag op de bijeenkomst in Rome leerde dat een kwart van de aanwezigen al een profiel had op diezelfde sociale netwerksite. Tien procent had ook al eens 'getwitterd' (een korte boodschap gepost op Twitter). Het werkwoord 'twitteren' is door het genootschap Onze Taal overigens verkozen tot Woord van het Jaar. Evenveel aanwezigen hadden al eens een onderwerp toegevoegd of bijgewerkt op Wikipedia en vijftien procent surfte al wel eens

naar YouTube om een filmpje te posten of te bekijken.

Toch resten er nog vragen. Deze communicatiemiddelen gaan immers op een heel andere manier met informatie om dan de Kerk gewend is. „Het is ieder zijn eigen

**Internet is een wereld op zich, waar Kerk niet grote afwezige mag zijn**

verhaal en zijn eigen waarheid tegenover het ene geloofsverhaal en de Waarheid van het christendom”, zegt Hans Geybels, die ook woordvoerder is van kardinaal Danneels. „Stel je voor, een bisschop begint een blog (een webpagina waarop hij vertelt over wat

hem bezighoudt, *n.d.r.*). Laat hij lezers toe om te reageren en met elkaar in discussie te gaan op die pagina, dan stelt hij zich wel heel kwetsbaar op. Goed, je kunt reacties weerhouden die onbeleefd of niet ter zake zijn, maar daar steek je veel tijd en dus geld in.”

Voor de dienst roepingenpastoraal lijkt het Hans Geybels nuttig om te werken met filmpjes, bijvoorbeeld via YouTube. Maar ook hier geldt: „Wie gaat er betalen voor het maken van een goed filmpje?” Hoewel iedereen het erover eens is dat het christelijke geloofsverhaal niet afwezig mag zijn op Web 2.0, stellen velen zich toch vragen bij het werkelijke nut ervan. Uiteindelijk kunnen sommige toepassingen (denk aan de virtuele wereld op Second Life) niet meer dan een hype blijken, die snel weer overwaait.